DOMSTOLENS DOM
AF 13. JUNI 1958 [1]

Meroni & Co., Industrie Metallurgiche, Società in Accomandita Semplice mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 10/56

Processprog: Italiensk

Angående:

Annullationssøgsmål indgivet mod Den Høje Myndigheds beslutning af 24. oktober 1956 (findes ikke på dansk), der udgør tvangsfuldbyrdelsesgrundlag efter traktatens artikel 92, som blev meddelt sagsøgeren pr. post den 14. november 1956, og hvorefter denne skal betale 23 174 181 lire (treogtyve millioner ethundredefireoghalvfjerds tusind ethundrede enogfirs) til udligningskassen for importeret skrot, 36, rue Ravenstein, Bruxelles.

Domskonklusion:

1. Sagen kan antages til realitetsbehandling.

2. Den Høje Myndigheds beslutning af 24. oktober 1956, meddelt sagsøgeren pr. post den 14. november 1956, hvorefter sagsøgeren skal betale 23 174 181 lire (treogtyve millioner ethundredefireoghalvfjerds tusinde ethundrede enogfirs) til udlignigskassen for importeret skrot, 36, rue Ravenstein, Bruxelles, og som udgør tvangsfuldbyrdelsesgrundlag ifølge traktatens artikel 92, annulleres.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Jeg foreslår således følgende i de to sager:

1. *I sag 9/56:* . . . . . .

2. *I sag 10/56:* Den Høje Myndigheds beslutning af 9. november 1956 vedrørende selskabet »Meroni & Co., Industrie Metallurgiche, Società in Accomandita Semplice« Erba, Como-provinsen, meddelt sagsøgeren den 14. november 1956, annulleres.

Sammendrag

1. *Retspleje — annullationssøgsmål — indsigelse om ulovlighed — rækkevidden af traktatens artikel 36*

(Traktaten, artiklerne 33 og 36)

1 — Oversat fra fransk.

2. *Retspleje — annullationssøgsmål — indsigelse om ulovlighed — annullation af den individuelle gennemførelsesbeslutning — virkninger*

3. *Retspleje — annullationssøgsmål — indsigelse om ulovlighed — annullation af den individuelle gennemførelsesbeslutning — annullationsgrunde*
(Traktaten, artikel 33)

4. *Den Høje Myndigheds beslutninger — grunde — begrundelsespligtens omfang*
(Traktaten, artiklerne 15 og 92)

5. *Offentliggørelsespligt og tjenestehemmelighed*
(Traktaten, artiklerne 5 og 47)

6. *Kompetencedelegation — grænser*
(Traktaten, artiklerne 3, 53 og 65)

7. *Kompetencedelegation — nødvendigheden af en udtrykkelig beslutning*

8. *Kompetencedelegation — diskretionær beføjelse*
(Traktaten, artikel 3)

9. *Kompetencedelegation — den delegerende myndigheds vetoret*

1. Traktatens artikel 36, stk. 3 indeholder ikke en særregel, der kun kan anvendes i tilfælde af økonomiske sanktioner eller tvangsbøder, men et generelt princip, som understreges i denne artikel, fordi det skal anvendes i de særlige tilfælde, hvor Domstolen har fuld prøvelsesret. Den udtrykkelige omtale i den nævnte artikel udelukker ikke anvendelsen af det samme princip i ikke udtrykkeligt omtalte tilfælde.

2. Den omstændighed, at en generel beslutning, hvorpå en individuel beslutning er grundet, lider af retlige mangler, kan kun føre til, at den individuelle beslutning annulleres.

3. Sagsøgeren har ret til at påberåbe sig de fire annullationsgrunde, der er opregnet i artikel 33, stk.-1, for at påvise, at den generelle beslutning, der ligger til grund for den individuelle beslutning, som han anfægter, lider af retlige mangler.

4. Den Høje Myndigheds beslutninger i henhold til traktatens artikel 92 skal indholde en nøjagtig og deltaljeret opgørelse af de dele af fordringen, som kan tvangsfuldbyrdes: kun en sådan opgørelse muliggør domstolskontrollen.

5. I den foreliggende sag kan de oplysninger, som er indsamlet af de kooperative organer, som størstedelen af de pågældende virksomheder tilhører, ikke anses for hemmelige i traktatens artikel 47's forstand; de er således ikke dækkede af tjenestehemmeligheden, og bestemmelserne i artiklerne 5 og 47 om offentliggørelse heraf finder anvendelse.

6. Den delegerende myndighed kan ikke overdrage videre beføjelser, end den selv har ifølge traktaten (almindelig princip).

   Den Høje Myndigheds ret til at tillade eller indføre de i artikel 53 omhandlede finansielle ordninger giver denne ret til, på betingelser som den selv fastsætter og under dens kontrol, at overlade visse beføjelser til privatretlige organer, der har en klar status som juridisk person og særlige beføjelser.

   Sådanne overdragelser kan dog kun vedrøre nøje definerede gennemførelsesbeføjelser, hvis udøvelse kontrolleres af Den Høje Myndighed.

7. Kompetencedelegation kan ikke forudsættes; selv i de tilfælde hvor den myndighed, der overdrager sin kompetence, har bemyndigelse hertil, skal den vedtage en udtrykkelig beslutning om at overføre disse beføjelser.

8. Overdragelsen af en diskretionær beføjelse til andre myndigheder end de, der er blevet oprettet ved traktaten for inden for rammerne af deres respektive bemyndigelser at sikre og kontrollere udøvelsen af denne garanti, forringer den ved artikel 3 skabte garanti, som er en følge af ligevægten mellem beføjelserne.

9. Den Høje Myndighed har, ved at forbeholde sin faste repræsentant ved organerne i Bruxelles retten til at forelægge enhver beslutning for Den Høje Myndighed til godkendelse, ikke beholdt tilstrækkelige beføjelser til, at den overdragelse, der følger af beslutning nr. 14/55, forbliver inden for de ovenfor fastlagte grænser.